

הסתדרות העובדים הכללית החדשה

בית נבחרי ההסתדרות

ישיבת ועדת הרווחה של בינ"ה

פ ר ו ט ו ק ו ל

ישיבת ועדת הרווחה של בינ"ה

ישיבה מספר 7

תל-אביב, בית הוועד הפועל

יום רביעי, ט"ו באלול ב' תשע"ד – 10 לספטמבר 2014

הקלטה ותכתוב/תמלול:
אבני - שרותי הקלטה בע"מ

טל: 03 - 6127715

פקס: 03 - 6005823

נייד: 054 - 4622434

10.9.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

נוכחים:

אביגדור יפת, יו"ר
נחום אסד, מזכיר בינ"ה
עו"ד רפאל מלאכי
מרינט וקנין, חברה
רינה קרן, חברה
לאון בנלולו, חבר
רוני כהן, חבר
יחזקאל אנגלר, חבר
יוסף אילוז, חבר
לילי סופר, חברה
ראובן פרי, חבר
אליעזר ארביב, חבר
אריה אהרון
צפרא דוויק
אלי בן גרא
נהרי חזקיה
מר אלאלוף (בן)

10.9.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

סדר יום לישיבת ועדת הרווחה של בינ"העל סדר היום:

- דברי ברכה – מר שלמה אביטן, יו"ר בינ"ה
- דברי ברכה – מר רפאל מלאכי, עו"ד, יו"ר אגף הרווחה וחבר מועצת הביטוח הלאומי
- דברי פתיחה – מר אביגדור יפת, יו"ר ועדת הרווחה
- מרצה אורח
- מר אלי אלאוף – חתן פרס ישראל – יו"ר הועדה למלחמה בעוני במשרד הרווחה

על הנושא:

- ממדי העוני והפערים החברתיים והשלכותיהם החברתיות – החברה הישראלית לאן?

10.9.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

מרצה אורח

מר אלי אלאוף – חתן פרס ישראל – יו"ר הועדה למלחמה בעוני
במשרד הרווחה

בנושא: ממדי העוני והפערים החברתיים והשלכותיהם החברתיות –
החברה הישראלית לאן?

אביגדור יפת, יו"ר: שלום לכולם, אנחנו מקדמים בברכה
את מר אלי אלאוף, חתן פרס
ישראל, מנכ"ל קרן רש"י לשעבר. אם אני צריך פה למנות את כל מה
שהוא עבר מאז שהגיעה ארצה, לא הרבה זמן, 67 סה"כ.

מרינט וקנין: שיהיה בריא.

אביגדור יפת, יו"ר: ובאמת מה שקראתי עליו זה דבר
מדהים, אדם אחד שמגלם באישיות
שלו את כל מה שהוא מגלם הוא באמת בר סמכא בנושא הזה עכשיו
שהוא מטפל בו, אין לי ספק בזה שאנחנו נחכים ונראה עוד מה נעשה
עם זה באחת מישיבות בינ"ה.

אני לא רוצה הרבה להאריך. אנחנו קודם נשמע ואחר כך נעבור לקצת
שאלות ודברים נוספים. יש גם היום כנס של מרכז נעמ"ת, שאני לא
יודע,

מרינט וקנין: חבל שלא היה תיאום מראש.

10.9.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

כן, לא יודע מה שהיה. הרבה מאוד שם עכשיו נמצאות, מה לעשות? אין

אביגדור יפת, יו"ר:

דבר.

דווקא רצו לבוא, כמה חברות אמרו לי.

יחזקאל אנגלר:

אז בבקשה, ישר לעניין. סליחה, רק עוד מילה אחת,

אביגדור יפת, יו"ר:

איפה שלמה אביטן? הוא לא בנעמ"ת?

חברה:

לא. רפי מלאכי, עו"ד מלאכי, אתם מכירים אותו, יו"ר אגף הרווחה, הוא

אביגדור יפת, יו"ר:

גם חבר מועצת הביטוח הלאומי, חבר טוב שלנו, מלווה אותנו כל הזמן, באמת אדם גם בן אדם נוסף לכל. ונמצאת איתנו פה הגב' צפרא דוויק שהיא אשה שמוכרת מאוד, בת סמכא ממש בנושאים האלה של העובדים הסוציאליים, היתה חברה גם בוועדת אלאוף עד כמה שאני זוכר, מכירה ממש לפני ולפנים את כל הנושאים האלה.

ומי ששוכח היא טורחת להזכיר לו, יו"ר איגוד העובדים הסוציאליים

חברה:

בארץ, זה מאוד חשוב.

10.9.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

אביגדור יפת, יו"ר: כן, כן, ציינתי את זה פה גם, כולם מכירים, מכירים אותה טוב, ראיתי גם את קבלת הפנים ואת המפגש בינה לבין מר אלאוף, אז זה אומר בשבילי הכל.

אז אנחנו בכבוד. רפי, מספר מילות ברכה בבקשה.

עו"ד רפי מלאכי: אוקי, אני מקדם, אני רוצה גם לקדם בברכה את מר אלאוף, וכמו שאביגדור ציין אני חבר מועצת הביטוח הלאומי, ובישיבות השם שלך עלה הרבה הרבה פעמים בדיונים, ולא סתם הממשלה החליטה למנות דווקא את מר אלאוף לחומר נפץ שהיה כאן לפני שלוש שנים, כולכם זוכרים ויודעים מה שהיה שם.

אני רק מקווה, כאחד שיש לו קצת ניסיון ברקע הממשלתי, שההמלצות של הועדה, שבאמת השקעתם כבר כל כך הרבה, ואני יודע מצפרא חברתי שהיא היתה שם חברה, כמה השקעתם בועדה הזו, והתקווה היא שהדוחות לא יהוו עוד מקום בספריה של ההיסטוריה, באמת אני חושב שהעבודה לא פחות חשובה אחרי ההמלצות מאשר לפני ובמהלך ההמלצות שמגבשים, אלא הלכה למעשה.

אנחנו יודעים שהממשלה, בפרט עכשיו שקיבלנו את צוק איתן וזה גרם לבור תקציבי, ויש עכשיו קיצוץ רוחבי בכל מיני משרדי הממשלה, מן הסתם גם את זה ידחו, אז אוקי, זה לא דחוף, אז שחלילה וחס תקרה פה עוד איזה בעיה גדולה.

10.9.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

עו"ד רפי מלאכי: אז לכן העבודה שלכם אני חושב, לעניות דעתי היא חשובה לא פחות עכשיו מאשר במהלך ה-, להביא את זה להלכה למעשה.

אז אנחנו כמובן נשמע, אנחנו נשמח לשמוע מכלי ראשון ...

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

עו"ד רפי מלאכי: אני עוד חצי שעה אצטרך ללכת לועדה בביטוח לאומי, אבל נשמח לשמוע ולהחכים. תודה רבה.

אלי אלאוף: תודה רבה, אני מקווה לא לאכזב.

אביגדור יפת, יו"ר: לא, אין סיכוי כזה.

אלי אלאוף: צפרא, צפרא אני חושב, אם מותר לי ככה לסקור מי השקיע בועדה בכל כך הרבה רצינות ותובענות חיובית, אז צפרא אני חושב זו היד היחידה שהייתי מרים.

תראו, הנושא של הערבים זה לא דבר שהתפתח, חלקנו יצאנו משם וגם אני, וכשבין שני חברים ותיקים, מאיר כהן ואני דיברנו מה אפשר לעשות, לזרוק את הפצצה הנוראית הזאת, כי באמת היא פצצה, לנסות להתמודד עם העוני, דבר שאף ממשלה לא עשתה לפני. לא הוקמה שום ועדה שטיפלה בעוני.

אלי אלאוף: אני היתה לי הזכות להיות עוזר של פרופ' ידין כשנכנס לממשלה והיה מ"מ ראש הממשלה בתקופתו של בגין, יחד עם ניסים גאון, ראש הממשלה יצא להכרזה גדולה של שיקום שכונות, ואפילו היה לו משפט – אני אחסל את העוני בחמש שנים.

אני לא מעיז להגיד כי העוני אף פעם לא יחוסל. ולכן כדי להתמודד עם העוני צריך להקים מערכות קבועות, שיטתיות, עקביות, מקצועיות, בנוסף לכל ההתלהבות והפילנתרופיה היהודית והנשמה היהודית, שאפשר למצוא אותה בכל מגזר.

אז האתגר הבלתי רגיל הזה התחיל בזה שיחד עם מאיר המלצנו על מספר אנשים ואיזה המלצה של שר, שגם רצינו להגדיר את הכותרת, אז יש כאלה שהמליצו לי – לא, מה אתה לוקח מילה מלחמה, זה לא יפה. לצערי זה באמת מלחמה. באמת מלחמה, כי היא משאירה בדרך אוכלוסיה גדולה מאוד שתגדל בסטטיסטיקה, מבחינת הסטטיסטיקה, בדו"ח של הביטוח לאומי, לצערי נגיע ל- 2 מיליון עניים.

עניים לפי הגדרה אחת שלא מספיק. אז אפשר להגיד, איפה זה המצגת, נלך לזה. הגדרת העוני היא מאוד לא נכונה לדעתי, הוקמו שתי ועדות, של פרופ' יצחקי שהיה ראש הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, שניסו להגדיר עוני במושגים ישראליים.

אלי אלאלופ: לצערי אחרי ועדות, שתי ועדות ושנים של עבודה, בסוף הממשלה לא רצתה לאמץ את ההגדרה החדשה, למרות הלחץ האישי של משה כחלון, לצערנו. ונשארו עם החלטה, עם הגדרה אחת, שהיא כלכלית – 50% מהחציון של ההכנסה הפנויה שתהיה מהשכר הממוצע במשק.

אם היום השכר הממוצע במשק הוא כ- 8,400, חצי מחצי, אלפיים ומשהו. יש תוספת מדי פעם לפי המדד. ולכן ההגדרה הזאת היא בלתי אפשרית, גם אנשים עם הסכום הזה, גם יותר מהסכום הזה, נשארים בעוני, מפני שהעוני הוא לא רק כלכלי, העוני מתבטא בכל תחומי החיים, כל תחומי החיים משפיעים על האוכלוסייה בעוני, וזה אולי, אם מותר לי להשתמש במילה קצת, שנראית גדולה, הגדרה חדשה של העוני, העוני זה גם בחינוך וגם בדיוור וגם בתרבות שלא רצתה בין היתר שרת התרבות לבוא לדון איתנו בנושא הזה, בדיוור כמובן, בבריאות. אין תחום בחיים שלנו שהעוני לא משפיע, ושהתחום הזה לא מוציא. וזה הגדרה שניה בעיני הכי חשובה.

עד עכשיו כל שרותי הרווחה והעובדים הסוציאליים, בלי לפגוע, הם היו שם. בהגדרה, בהכשרה של העובדים הסוציאליים, בבתי ספר לעבודה סוציאלית, אין תוכנית חובה איך מוציאים מהעוני. יש קורסים, יש אפילו צוותים שעובדים ביחד, יש יוזמות פרטיות של עובדים סוציאליים.

העובדים הסוציאליים זה החזית מספר אחת, זה החיילים האמיתיים מול העוני.

10.9.2014

אלי אלאוף: אתם תראו בהמלצות שלנו, אף אחד לא מתמודד עם העוני, לא פוגש את העוני יותר מאשר העובדים הסוציאליים והפקידים של הביטוח הלאומי.

ההגדרה השלישית, או הנקודה השלישית המהותית בנושא העוני – שאי אפשר להתעסק בצורה כל כך מפוצלת בתחומים האלה.

היות וזה מספר מרכיבים, אתה חייב לעבוד בצורה של כרוניזציה בכל התחומים כדי להוציא אנשים מהעוני. אי אפשר לתת לו אפילו קצבה שמוציאה מתחת לקו העוני פיזית ולהשאיר את הזקן בלי תרופות ובלי שמישהו ייגש אליו ובלי שמישהו ידאג לדיור ההולם וכו'.

זאת אומרת אם רוצים להוציא מהעוני, המושג שנתפס בוועדה זה בואו נתמודד בהוצאת משפחות מבחינת ההתייחסות של הוועדה זה היה לגבי המשפחות.

זה השכר הממוצע במשק, ועכשיו הגענו ל- 2,800, אבל אם אתה 9 נפשות זה כבר, תראו, זה כבר ירד לממוצע של 1.3 – 1.4 פר אדם. והביטוח הלאומי, בלי לפגוע, אין להם שום זכות לתקן, להמליץ משהו, הם מבצעים מה שהמדינה מטילה עליהם לבצע.

זאת אומרת המספרים כדי להראות, משפחה עם 7 נפשות, 7 ילדים, 12,600, וזה הסכום המירבי שאפשר, אתם תראו דברים אחרים, למשל הבטחת הכנסה ניתנת רק למי ש-, על חישוב של 4 נפשות, זאת אומרת כל השאר לא.

יחזקאל אנגלר:

זה כבר עם קצבת ילדים?

אלי אלאלופ:

לא, זה רק, זה לא כולל, זה משפחה, שאם כל ההכנסות שלה מגיעים ל-12,000, נגיד משפחה יש להם 7 ילדים ושני הורים, עם כל ההכנסות, כל הקצבות, ילדים, זקנה, מה שיש באותה משפחה, מגיעה ל-12,000, היא לא בעונוי, וזה אבסורד.

אלי אלאלופ:

המספרים מאוד מזעזעים כי מאחורי המספרים האלה יש אנשים. זה 1,800,000 עניים בארץ, נתונים 2012. הדו"ח הקרוב של הביטוח הלאומי בעוד חודשיים – שלושה,

לילי סופר:

המספר עלה?

אלי אלאלופ:

לצערי יעלה, כן, כי קצבת הילדים שירדה, והבטחת הכנסה, מעלה את זה. 890,000 ילדים, אבל תבינו, הם לא יטופלו עם הקצבה, יטופלו על ידי מערכת החינוך והרווחה, זה אומר שבמשרד החינוך היום כל יום מגיעים 690,000 ילדים עניים. המשרד אין לו סטטיסטיקה כזאת, המשרד הוא לא מתכנן כזה דבר. יש לו תוכנית לצמצום בעיות הבגרות והקשיים, יש לו תוכנית לגבי הנשירה. אבל הוא לא מתמודד, הוא לא יכול לחפש במיוחד את הילדים שבאים מעונוי.

10.9.2014

אלי אלאוף: 690,000 ילדים היום, אם נעדכן את זה לנתונים של 2 מיליון נכנסו השנה, לפני כמה ימים למערכת החינוך, אז תורידו את שלושת השנתונים הראשונים, מ- 0 - 3, אז תראו שזה עוד פעם המספר גדול כבר עכשיו.

מרינט וקנין: המגזר הבדואי בפנים?

אלי אלאוף: בוודאי, בוודאי. אני מדבר, תודה על ההערה, ואני אגיד דבר אחד, אין לי סטטיסטיקה של מגזרים, לא רצינו, קיבלנו החלטה בועדה שאנחנו מדברים על האוכלוסייה הענייה של מדינת ישראל, ואתם יודעים למה ואיך, כי כאילו אנחנו בזה שנותנים איזה הגדרות לאחוזים מגזריים אנחנו מיד מתחילים לספק לאויב של א' למה לא צריך לעזור ל-ב'.

אביגדור יפת: פוליטיקה.

אלי אלאוף: זה 440,000 משפחות, משפחה זה יכול להיות גם אדם בודד וגם יכול להיות עם ילדים.

22% מהקשישים זה 190,000 קשישים הם עניים. וזאת למרות שיש 235,000 קשישים שמקבלים הבטחת הכנסה. זאת אומרת למרות שיש השלמת הכנסה זה 185 בתי קשישים, ביחד זה 235,000 קשישים. למרות השלמת הכנסה אז הביטוח הלאומי מה הוא יכול לעשות? באים אליו בטענות, אבל הוא לא יכול לעשות.

10.9.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

למה, זה הפך להיות שלוחה של משרד
האוצר או מה? למה לא יכול לעשות?

אביגדור יפת:

הביטוח הלאומי מוגבל?

בגלל שהביטוח הלאומי לא רשאי
להוציא שקל אחד ללא,

אלי אלאוף:

זהו, הוא זרוע ביצועית.

אביגדור יפת:

זה לא, הוא יכול להמליץ, יש לו
עמדה,

אלי אלאוף:

להוציא לא.

אביגדור יפת:

להוציא ללא אישור של האוצר, זה
תהליך מסוים וכו', אז הוא לא יכול

אלי אלאוף:

להוציא.

זרוע ביצועית.

אביגדור יפת:

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

אתם יכולים לראות, תראו, זה ברור
שכל מי שיש לו יותר משני ילדים

אלי אלאוף:

הוא מתקרב, זה ברור. אבל אם שני ילדים, ושני הורים עובדים אפילו
במישרה חלקית,

10.9.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

צפרא דוויק: אפילו במשרה מלאה במשכורות של היום.

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

אלי אלאוף: לא, זה משהו אחר, הם גם יכולים לצאת מהעוני. זאת אומרת יש היום,

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

אריה אהרון: למה, שתי משכורות של שכר מינימום, משפחה של 5 משפחות, זה מתחת לקו העוני, 4,300 כפול 2 זה 8,600, ו-5 נפשות זה 8,800, זה נחשב לקו העוני.

אלי אלאוף: כן, זה המספר הזה. 262,000 משפחות עם ילדים, עם הילדים בפנים, זה עושה את ה- 800,000 ילדים עניים.

לאון בנולו: אני בטוח שאתה לא תענה לי על מה שאני אשאל, אבל להציג מצגת כזו, והנתונים שאתה נותן הם לא מלאים, כי סתם עכשיו אני שואל אותך – כמה מהמגזר החרדי נמצאים פה?

(מדברים ביחד)

10.9.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

חבר: הוא אמר שהוא לא עושה לפי מגזרים.

צפרא דוויק: אנחנו החלטנו בעקרון שאנחנו לא נכנסים לזה.

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

אלי אלאוף: א' – אתה רוצה, אני יודע.

לאון בנולו: אתה יודע, אז למה אתה לא אומר לנו? כי עכשיו,

אלי אלאוף: אתה רוצה? תקבל.

לאון בנולו: כן,

אביגדור יפת: למה זה משנה?

לאון בנולו: אני אסביר לך למה זה משנה, כי כשאתה רוצה להלחם במשהו ואין לך עזרה מהצד השני, אתה לא יכול להלחם.

מרינט וקנין: איזה עזרה יכולה להיות?

לאון בנולו: אני לא בא לעשות אה,

10.9.2014

אלי אלאוף: טוב, אז אולי,

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

לאון בנלולו: אני אספר משהו וזה גם יענה לך, אני הייתי בשבוע שעבר, הייתי ב-, בדיוק מה שקורה פה היום, בקברות הצדיקים, ראיתי שם איזה בחור בן 29, ביקש ממני טרמפ, בדרך הוא מספר לי שיש לו 7 ילדים, טוב איך אתה מפרנס 7 ילדים? הוא אומר אני לא מפרנס, אלוהים מפרנס.

מרינט וקנין: השם יתברך.

לאון בנלולו: עכשיו אם בתוך הטבלאות האלה, ואני בטוח שיש כאן לא מעט אחוזים של המגזר החרדי, שבעצם הם מודעים, קצת נוח להם עם זה אפילו, הם לא עושים שום דבר כדי לשפר את זה, כי זה מנטליות, זה צורת חיים, ואנחנו באים, ותשמע, אתה אומר לי יש 700,000 ילדים,

אלי אלאוף: מה הפתרון? אז מה הפתרון שאתה מציע?

לאון בנלולו: רגע, אני אין לי פתרון, אני רק אומר כדי למצוא פתרון צריך ששני הצדדים ירצו וצריך גוף שיוביל את זה. אין שני צדדים שרוצים ואין גוף שמוביל את זה.

10.9.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

אלי אלאוף: טוב, תודה על האישור להמשיך.

מרינט וקנין: אלי, ברשותך שני משפטים,

אלי אלאוף: לא, יש לי הצעה, תנו לי לסיים,

אביגדור יפת: אחר כך שאלות ותשובות בסוף.

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

מרינט וקנין: אין בעיה.

אלי אלאוף: תוכלו לשאול וזה יהיה החלק הכי

מעניין בזכות השאלות שלכם, אבל

תנו לי להסביר כי יש בזה, ניסינו לבנות המלצות עם היגיון מסוים.

תשימו לב שם שבאמת המשפחות עם חמישה ילדים, זה 50,000

משפחות עם לפחות 5 ילדים, זה אומר שהמשפחות האלה ברובן הן

בעוני. שנבין, זה המצב, פעם היו ילדים זה שמחה, אבל זה שמחה עם

עוני.

אני בא ממשפחה של 10 נפשות, אני מספר 9, אנחנו לא, ממש אנחנו

לא הרגשנו שהיינו עניים למרות שעכשיו לפי הסטטיסטיקה של היום

אנחנו כן אחרי 3 – 4 שנים יצאנו משם.

10.9.2014

אלי אלאוף: הטבלה הבאה – אנחנו רצנו להיכנס ל- oecd בעיקר בזכות זה שזה משדרג, מדרג אותנו בין המדינות מבחינה כלכלית הטובות ביותר, אבל עם העוני הגדול ביותר, שימו לב, זה עמודה, לא רואים את זה טוב, זה עמודה שלישית.

נחום אסד: מימין.

אלי אלאוף: לפני הסוף. אחרינו יש רק צ'ילה ומקסיקו. מדינות במצב מאוד קשה כמו היום יוון או ספרד, אנחנו במצב יותר טוב מזה.

נתתי מסמך למישהו שעושה דוקטורט בפריז על הנושא, ההיי-טק הישראלי בעוני, איך הגעת לזה? זה לא ניתן להבנה.

מדינת הסטארט-אפ, עם היי-טק, וכולם מזכירים לנו כל יום ראשון ושני וכל השבוע, וליד זה אתם גם המדינה הענייה ביותר, איך זה? תסבירו, איך אפשר להסביר את זה?

איך יכול להיות שאנחנו מוכרים סטארטאפים לפחות פעם בשבוע, עושים אקזיט על מיליארד שקל ב- wase ועל מיליארד שקל בדברים אחרים,

חבר: וגז.

10.9.2014

אלי אלאוף: וליד זה כל ההשלכה, כל הכסף הזה שנכנס למדינה לא מתבטא בקרב החברה המושפלת, המנוצלת, העניים, יש פה ניצול.

אביגדור יפת: חלוקה לא צודקת?

אלי אלאוף: בוודאי לא צודקת, בטח לא צודקת. מעדיפים לצמצם את הגרעון שהצטבר בשנים האחרונות, אנחנו מדינה שבאמת מתחיל להיות עם גרעון לא רק נמוך, אלא יחסית נמוך מאוד, עם חובות חוץ נמוכים ביותר, עם רזרבות אדירות. מתי המדינה הזאת העניקה בין 80 ל- 90 מיליארד שקל לבנק ישראל? היו תקופות שכשאמרנו אם נעבור את ה- 20 מיליארד שקל רזרבות בבנק ישראל נצפץ על העולם, נחזיר לארה"ב את המענק השנתי. אנחנו הגענו ל- 80 מיליארד, זאת אומרת אנחנו באמת לא מדינה עניה, רק שיש לנו אנשים עניים.

הדבר המעניין הנוסף זה ההוצאה הציבורית בנושאים של רווחה, חוץ מחינוך. זה לא דירוג ישראלי, זה דירוג של ה- oecd. תשימו לב ה- oecd איפה הוא, ב- 21%, אנחנו משקיעים רק 15% מהתוצר הלאומי הגולמי בנושאים של רווחה, כולל ביטוח לאומי, רווחה, שיכון וזה, פלוס חינוך.

אבל מדינות כמו, אני חוזר עוד פעם, יוון וזה, משקיעים יותר, צרפת עם 32%.

10.9.2014

אלי אלאלופ: זה אומר שאנחנו לא משקיעים מספיק, כשעושים חסכון של מכולת, בשבוע האחרון פתאום אוספים 2% מכל המשרדים, זה 2% מהמשרדים הרלוונטיים בטבלה הזאת, וזה כולל תקציבים של רשויות מקומיות וזה כולל תקציבים של, פעם היו לכם תקציבים גדולים בהסתדרות בנושאים האלה. כל המערכות, כולל הפילנתרופיה, תסתכלו באיזה נתונים אנחנו מתמודדים, ולצערי הטבלה שלנו, אחד לפני הסוף, מי שטוב יותר מאתנו זה קוריאה ו... תגידו לי איפה אנחנו? כל המדינות האחרות לפנינו בהשקעה.

זאת אומרת היום אומרת את זה אפילו נגידת בנק ישראל, בשבוע האחרון אמרה – חייבים להגדיל את ההוצאה של תחום הרווחה.

לצערנו, וזה אחת הבעיות הנוספות, זה היעילות בהשקעות. תסתכלו אנחנו, עוד פעם רק צ'ילה וקוריאה מצילים אותנו מהמקום האחרון.

לילי סופר: מהתחתית.

אלי אלאלופ: מדינות שהתפתחו רק לפני 7 – 8 שנים, כמו קרואטיה, לא מדבר על נורבגיה. היעילות בהשקעות שלנו היא ממש לא אפקטיבית, היא ממש אפילו משפילה. למרות כל השיפור, ויש שיפור, יש שיפור.

50% מהעוני בישראל הוא ערבים. חצי מהעוני, שאר העוני של היהודים וחרדים, 400,000. העולים גם כן יש להם מספר משלהם,

10.9.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

- אביגדור יפת: איזה עולים?
- אלי אלאלוף: עולים זה,
- לילי סופר: משנת '90 עדיין נחשב עולים.
- לאון בנולו: כן.
- מרינט וקנין: 15 שנה בהגדרה, לא?
- אלי אלאלוף: לא, לא, מרוסיה זה משנת '90 ואחרים,
- חבר: '91.
- אלי אלאלוף: ואחרים תלוי בשנה.
- (מדברים ביחד)
- חברה: ואתיפיה.
- אלי אלאלוף: לפחות המרוקאים שמגיעים עכשיו הם לא.
- צפרא דוויק: אלה שבאים עכשיו הם עברו דרך צרפת.

10.9.2014

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

אלי אלאוף: למרות שאתמול אמרו לי שאני עולה, היה כנס של סטודנטים ודיברתי שם, אתה בן 67, אתה כבר לא עובד. אני פוגש אדון אביגדור, מילה ראשונה – הוא אומר מה אתה סתם עולה חדש.

אביגדור יפת: צחקנו. אנחנו פה משנת 1826, זה עולה חדש.

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

אלי אלאוף: אנחנו, הנתונים האלה זה לא על מנת לקבוע את המדיניות להתערבות, זה כדי לדעת את החולשה שלנו, וכדי להציע פתרונות לסוגי האוכלוסייה.

כי כשאתה מנתח, למשל אצל הערבים, אתה רוצה באמצעות תעסוקה להוציא אותם מהעוני, אתה צריך לעבוד על נשים, וזה עושה מטרה כפולה ומכופלת על מחשבות נוספת שאני לא אצטט.

לאון בנלולו: אצל החרדים אתה צריך לעבוד על הגברים.

לילי סופר: על הגברים.

ועדת רווחה של בינ"ה

10.9.2014

אלי אלאלוף: זה בדיוק העניין.

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

חברה: הם גם לא עובדים, הם בכולל.

אלי אלאלוף: זה נקודה שאומרת שהפתרונות חייבים להיות מותאמים,

(מדברים ביחד)

לילי סופר: מותאמים פר מגזר.

אלי אלאלוף: סליחה?

לילי סופר: מותאמים.

אלי אלאלוף: כן. זאת המלצה, זאת אומרת זה רק,

אבל לא כמדיניות, לא כמדיניות –

הם כאלה אז אין מה לעשות איתם. לא, זה לא נכון, זה לא נכון.

עובדה שיש תופעה, לפנינו, לפני 3 שנים או 4 שנים, הוגש דו"ח של פרופ' צביקה שטרן של ועדה לתעסוקה שמונתה ע"י פואד לפני 9 שנים או 8 שנים, והועדה המליצה על מספר מהלכים שחלקם יושמו במשרד, מה שנקרא היום משרד הכלכלה, ויש תופעות שהולכות לכוון הזה של תעסוקה של נשים ערביות ושל תעסוקה של,

10.9.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

- לאון בנולו: זה מינורי, אין, זה לא נותן לך פתרון לזה.
- אלי אלאלוף: לא,
- (מדברים ביחד)
- לאון בנולו: בגלל זה ב... ..
- (מדברים ביחד)
- אלי אלאלוף: סיכמנו שאני מדבר עשר דקות,
- לאון בנולו: דיברת 11 דקות.
- (חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)
- אביגדור יפת: הוא צחק
- אלי אלאלוף: חבר'ה, אני לקחתי יום פרטי שלי, עם הבן שלי, לבוא לדבר אתכם.
- אביגדור יפת: תודה רבה.
- אלי אלאלוף: תגידו לי אל תדבר, אני לא אדבר.

10.9.2014

אביגדור יפת:

לא, לא.

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

אלי אלאוף:

אני אין לי סגנון לויכוח הסתדרותי,
אני לא גדלתי פה, זה אחד הדברים

שלא עשיתי.

אביגדור יפת:

זה דבר טוב.

לאון בנולו:

יש לך אחלה הגנה.

אלי אלאוף:

אל תשכח שאני מרוקאי. אז הנתונים
האלה זה על מנת להתאים את
התקציבים המיועדים לפי סוג האוכלוסייה ולא כדי לתרגם את זה. כי
תתארו לכם שהמספרים האלה לפי החלוקה הזאת היו מתפרסמים
בצרפת, אנחנו בישראל היינו אומרים שזה גזענות. אין סטטיסטיקה
כזאת בעולם של ה-oecd, ואנחנו רוצים להשתייך ל-oecd כי יש לזה
יתרונות.

אתם יכולים למצוא בשקף הבא כל מיני חלוקה, אני נותן לכם את זה
כי שלא תחשבו שלא למדנו את הנושא לעומק, אבל יש פה איזה
חלוקה, אתם יכולים לראות, אבל לצערי שום מספר פה אינו מעודד.

10.9.2014

אלי אלאלופ: אז הכותרת הבאה שתבוא זה החסמים, גם כשיש כסף, גם כשיש מודעות, ואצלנו יש הרבה ידע, חבר'ה, באוניברסיטאות יש פה ידע אדיר, בארגונים השונים, אבל יש חסמים.

דוגמה – אחד החסמים שכנראה נפתר, פתרו את הבעיה שלו בשבועות האחרונים, וזה – מי זכאי לעזרה בדיוור ציבורי? בצורה זו או אחרת. לא בדירה ציבורית, יכול להיות בשכירות או דברים מסוג זה.

אז עד לפני שלושה שבועות, אתם יושבים טוב, זה מי שלא היה בעל דירה אפילו חלק ממנה מספטמבר '71, תוסיפו על זה 25 שנה, זה אומר שזה מי שצריך להיות היום בן 70, משהו כזה.

מי שיש לו, כל מי שהסתבך במשכנתא, פשיטת רגל לא רצויה וכל מיני דברים כאלה,

אריה אהרון: התגרש.

אלי אלאלופ: או התגרש.

אריה אהרון: התגרש.

אלי אלאלופ: כל מיני מקרים אלה שיושבים בפארק שלכם, בגינה לא רחוק מפה, חלקם הם כאלה, וזה סמכות בלעדית של השר לשנות את זה.

10.9.2014

אלי אלאלופ: כשהנציג שלו רונן כהן במשרד השיכון הביא את זה לידיעתו הוא אמר מה, בוא נשנה. אז ההמלצה של הועדה זה 5 שנים לאחור, השר אמר – לא, זה יותר מדי, בוא נסתפק ב- 10 שנים, וזה שונה. זה חסם מטורף.

דוגמה נוספת – בתוך משרד השיכון, אם אין לך בן זוג אחד שעובד במשרה מלאה אתה לא יכול לקבל עזרה של המשרד. גם אם שניהם ביחד עובדים יותר ממשרה, שניהם מתחילים לעבוד במשרה חלקית, יש להם משרה פלוס ביחד. אז זה סוג ההחלטה שהיא רק בירוקרטית, שאף אחד לא הסתכל עליה שנים רבות, ושהיום הועדה הביאה את זה.

אז קודם כל הנושא הזה, אחד מהדברים שאנחנו רצינו להשאיר, קודם כל להבין איזה תפקיד, דנו בשביל זה כמתנדב, אני רק כמעט 15 חודש בהתנדבות מלאה, אני תושב באר-שבע,

אביגדור יפת: יקיר העיר?

אלי אלאלופ: תושב, ו... וכל זה, עומד פה ומסביר, אני רוצה שאנשים יהיו מודעים שהמצב של העוני במצב ש-, אנשים לא מודעים. אני לא אגיד את זה על שרים היום, מה שאתה מציע בוא ננתח אותו, אתה לא פוגע בעניים, אתה מפספס.

ועדת רווחה של בינ"ה

10.9.2014

אלי אלאוף: אבל יש פה חוסר מודעות לנושא של העוני. ואחת כמעט המלצות שלי, שלא הצלחתי להעביר, אני לא רציתי שיהיה יותר דו"ח של העוני של הביטוח הלאומי, לא מפני שחס וחלילה הוא לא טוב, מפני שזה לא עושה אחריות ממשלתית לתיקונה.

אני רציתי שדו"ח העוני השנתי ייצא תחת ידו של משרד ראש הממשלה, כי זה מחייב את הממשלה, תשימו לב – שבוע מדברים על דו"ח העוני, במקרה הטוב ביותר, ביי-ביי, כולם שוכחים.

אם זה היה יוצא ממשרד ראש הממשלה אז זה היה מחייב דיון בממשלה, שהתקיים השנה פעם ראשונה, מעניין למה זה? אחרי שנים רבות, פעם ראשונה קיימו השנה דיון.

אביגדור יפת: אולי זה בגלל שהממשלה רוצה ... חברתיים,

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

מרינט וקנין: לא, זה בגלל שהשר ביקש.

אלי אלאוף: באמת השר ביקש.

מרינט וקנין: רק השר ביקש.

10.9.2014

אלי אלאלופ: אז אם אין דיון, אם אין לקיחת אחריות ממשלתית, אז אין מדיניות, וזה המרכיב השני, אין מדיניות, בוודאי מתואמת בין המשרדים השונים.

יש פה במשרד הרווחה יחידה שעוסקת בתעסוקה, בקידום תעסוקה, ויש גם יחידה במשרד הכלכלה, והתיאום ביניהן הוא מקרי, אם לא יותר גרוע מזה.

מרינט וקנין: אין תיאום.

אלי אלאלופ: אין תקציב משרדי מוגדר עוני, סעיף 1, בכל הממשלה. יש סעיפים שאמורים לפתור בעיות, במשרד החינוך יש הרבה סעיפים שיכולים להיות מכוונים לשם, אבל אין הגדרה כזאת. התיאום הבין משרדי מאוד בעייתי.

עכשיו, יש תשובות, יש זכויות, אין ניצול מלא. חוץ משתי קצבאות אוניברסליות של הביטוח הלאומי – ילדים וקשישים, שזה מגיע ל- 95% - 98%, בשאר הקצבאות, בשאר השרותים זה ניצול נמוך.

מי שעשה קפיצת מדרגה בלתי רגילה בשנה האחרונה זה מס הכנסה שלילי, שלפני שנתיים היה 29%, השנה הגיעו ל- 65%, על מס הכנסה של 2013, אתם יודעים את זה?

ועדת רווחה של בינ"ה

10.9.2014

אלי אלאלופ: ולמרות זאת, למרות שיש מס הכנסה שלילי שמעניק לצד זה מענק עבודה למי שעובד, יש היום מחסור של 100,000 אנשים שלא הלכו להוציא את מה שמגיע להם ממס הכנסה שלילי, 100,000 מתוך 365,000 שקיימים בעלי זכות.

חבר: למה? מה ההערכה?

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

צפרא דוויק: תבדקו פה בהסתדרות אפילו כמה עובדים פה יודעים שמגיע להם.

אלי אלאלופ: מפני שאנשים לא יודעים, מפני שעד עכשיו לא היה נגישות קלה, עכשיו זה בדואר. 100,000 איש שיכולים לקבל עד 6,000, ההמלצה שלנו, לא בחודש, בשנה, אבל זה גם סכום למי שמרוויח מעט.

נחום אסד: יש אנשים שזה שתי משכורות.

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

ראובן פרי: אגב הם יודעים את הנתונים, יודעים את הזה של האנשים במשפחות, למה לא שולחים להם? יודעים מתוך 300, 100 עדיין לא הגישו,

10.9.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

ראובן פרי: שישלחו להם יזום, שיגידו להם אתה פלוני אלמוני מגיע לך החזר כזה, תגיש טופס, אפילו לא להגיש, הנה מגיע לך שיק.

מרינט וקנין: זה אחד הדברים שאמרנו בוועדה.

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

חבר: כמו ששולחים כשהוא חייב.

ראובן פרי: יודעים מה משתכר, מי משתכר.

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

נחום אסד: ראית פעם את המדינה מתנדבת להוציא מעצמה כסף?

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

אלי אלאלון: בואו נחזיר את זה לעשר דקות שלי. אז רק להסביר שהנושא הזה של מיצוי זכויות לא רק שלא הולכים לחפש את מי שמגיע לו, אבל אני עברתי את גיל 67,

חברה: לא רואים.

ועדת רווחה של בינ"ה

10.9.2014

אלי אלאלופ: לא רואים, נכון? עוד מעט 70. הייתי זכאי ללכת לקבל קצבת זקנה, לא? אשתי לא פחות ולא יותר היא מנהלת את הלשכה המשפטית של הביטוח הלאומי, אז בבית היא אשתי, שם היא מנהלת הלשכה, אמרתי לי יאללה תביא את הטופס נראה אותו. ראיתי את הגיהינום, אמרתי לה תעזבי אותי.

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

אלי אלאלופ: אחד הדברים שהעלינו בוועדה שלא יפצלו אותו יותר מדי זה מי שזכאי להחזר במעון יום. אז תתארו לכם שיש 11 שירותים כאלה שהבירוקרטיה היא בלתי נסבלת, היא בלתי אפשרית. אז הנושא הזה, הוא, ביטוח לאומי אומרים, אז אני לא אגיד מי אמר, אבל יש 3 מיליארד שקל לא נוצלו שנה שעברה. 3 מיליארד שקל, זה לא סכום קטן.

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

נחום אסד: חבר'ה, חבר'ה.

אלי אלאלופ: תתארו לכם שרשויות מקומיות לא יודעות לבצע,

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

10.9.2014

אלי אלאלופ: אני אוסיף יותר מזה, המדינה לא יודעת לבצע מה שהיא החליטה לבצע בעצמה. תסתכלו על הסיפור של מעונות, ועדת טרכטנברג, שעשתה עבודה אדירה, ובזכותה לא נכנסנו להרבה מאוד דברים, מפני שהם ניתחו את המקרו כלכלה בצורה מבריקה אפילו.

אבל אם נסתכל למשל על נושא של הקמת מעונות יום, שנה שלישית מתוקצבים 1,200,000,000 שקל, שנה שלישית, כל שנה היו יכולים להוציא 250,000,000 שקל לבניית מעונות יום חדשים, לא, אני אתן את הנתון המדויק, לפחות לפי השר, לפני שבוע, הוקמו 9 מעונות יום בסבסוד של 27,000,000 שקל בכלל מתוך ה- 1,200,000,000. אז העניינים לא רק שלא מקבלים את הזכויות האישיות, המדינה לא מפתחת את השרותים עבורם, וזה החלק העוד יותר טוב.

אחד הנושאים הקשים שאמור להיות רשת הבטחון של האוכלוסייה, זה אבטחת הכנסה. עכשיו, אבטחת הכנסה שהיום רק 85,000 איש מקבלים, צריך להיות כתוצאה ממבחן אחד של המשרד הנכון ובכלכלה של שרות התעסוקה, אם שרות התעסוקה לא נותן לך את המבחן התעסוקתי שאומר שאתה לא יכול לעבוד כדי לגשת לביטוח הלאומי, אז אין אבטחת הכנסה. אני לא רוצה לפגוע באף אחד, אבל הרסו את שרות התעסוקה.

אביגדור יפת: זה לא קשור לגיל?

אלי אלאלופ: מגיל 18.

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

אלי אלאלוף: זאת אומרת היום אומרים למה לא קיבלת? כאילו לא נתנו לי. וכדי להדביק את הפיגור צריך שכל עובד, בדקנו את המספר, ודווקא דניאל גוטליב, כל עובד שהיום עובד בלשכת התעסוקה צריך לקבל כל יום 50 איש כדי להדביק את הפיגור, זה אומר שהמדינה לא רוצה לתת.

אביגדור יפת: לא מעוניינים.

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

אלי אלאלוף: שלא לדבר שהיא לא רוצה להעלות את זה.

חברה: לא מתקצבים את זה.

אלי אלאלוף: זאת אומרת יש פה כשלים ממשלתיים. אני אגיד משפט שאמר לי איש אגף התקציבים מאוד בכיר: אלאלוף, מימוש זכויות זה גם כסף, אתה לא מבין את זה?

מרינט וקנין: זה הרבה כסף.

אלי אלאוף: אז אנחנו נגיע לכמה המלצות, הועדה עבדה ב- 5 ועדות משנה, שצינתי את התחומים. כל ועדת משנה עבדה מאוד עצמאית, לפעמים בתיאום, לפעמים בכאסח, סליחה, וכל ועדה נתנה את ההמלצות שלה, ועשינו מה שנקרא תעדוף של ועדות משנה ובין ועדות המשנה השונות, והגענו לכ- 50 המלצות מרכזיות, מתועדפות, מתוקצבות, מתואמות.

כל התקצוב נעשה בתיאום עם האוצר, זה אני חייב להגיד לכם, זה אחת ההפתעות המאוד נעימות כאזרח שתמיד הסתכל, שמע, אגף תקציבים ראה אויבי מדינה, לא נכון, האנשים שישבו איתנו ותקצבו, למרות שלא הסכימו, אבל ביקשנו שלא נציג נתון שיגידו לא, שיקרתם, אתם לא יודעים את האמת. לא, כל נתון שהוא פה הוא תוקצב, אושר, המספר אושר.

אנחנו נתנו המלצות, כמה שזה יותר, נראה יותר מוזר, מי שמדרדר, מי שמדרדר לעוני זה בעיית הדיור, יותר מכל דבר, מפני שכל משפחה במקרים הטובים זה 60% מההכנסה שלה הולכת לדיור, וזה מגיע ל- 80% - 85%. ומי שלא יכול לעמוד בזה אז הוא מתחיל להיות מסובך בחובות, במינוס בבנק.

אז אנחנו הצענו הגדלת הדיור הציבורי, ויש כל מיני פתרונות, אבל צריך אבסולוטית להגדיל את הדיור הציבורי. לא יכול להיות שמאז הצעת חוק שהתכוונה לטוב, ועושה רק רע, של רן כהן, ירד מספר יחידות הדיור הציבורי מ- 110,000 ל- 70,000, מפני שמכרו, וכשמכרו ובבניין הגיעו ל- 50% מהדיירים לדיור פרטי, בבעלות פרטית, עמידר ועמיגור וכל החברות המאוכלסות הפסיקו לתחזק את הבניין.

10.9.2014

אלי אלאלוף: זאת אומרת היום אנשים מקבלים מכה כפולה, גם דיור ציבורי וגם הזנחה סביבתית מטורפת, ותסתכלו על ההשלכה, על הילד, על המשפחה, על האווירה ועל האלימות וכו' וכו'. אז אנחנו נתנו כמה הצעות בנושא הזה, כולל תוכנית שנקראת "שכונה שווה", כדי להכניס מרכיבים כלכליים, כדי להוציא אותם.

אנחנו גם נכנסנו לנושא של הסבסוד באחזקת הבתים, היום עמידר ועמיגור כדי להחזיק בית, לתחזק סליחה, בית של הממשלה, מקבלת שנתית 700 שקל, האם זה בשביל הזיפות? תשימו לב שחלק גדול מהדירות של עמידר ועמיגור לא מאוכלסות בקומה אחרונה,

נחום אסד: כי תמיד הן מטפטפות במים.

אלי אלאלוף: אז כדי לחסוך אז אל תכניסו, אז תפתור בעיות. 700 שקל. אנחנו העזנו לבקש 1,500, ראינו בזה דבר כבר יחסית גדול.

בכלל אני חייב להגיד לכם לא הייתי ועדה דמגוגית, היינו מאוד מאוד זהירים, וכולם אמרו – אתם מבקשים יותר מדי כסף. אז באמת ההמלצות שלנו הן מאוד מדודות, מאוד פייריות.

הנושא השני זה השכר דירה, היום 140,000 משפחות שמוגדרות כזקוקות לעזרה ממשלתית כדי לגור, ואין לנו דיור בשבילן כמדינה, אז אנחנו נותנים סיוע בשכר דירה, 700 שקל במינימום, 1,300 במכסימום.

10.9.2014

אלי אלאלוף: מישהו יודע, אני אפילו לא רוצה להגיד שום חור במדינה, כל חור, ואני אוהב אותו, אז אני לא אצטט, אין דירה כזאת, אין מגורים כאלה. ומה עושים אלה שגרים במקומות מבוקשים יותר של שכר דירה?

אז נאמר לי עכשיו במשרד השיכון, בפגישה האחרונה עם השר, תראה יש לנו כמה חריגים שיקבלו 4,000 שקל, כמה חריגים, לא מאות חריגים.

בחינוך להגיד את האמת לא ביקשנו כסף נוסף כמעט, מה שביקשנו זה רפורמה ארגונית ולקיחת אחריות של החינוך על הגיל הרך. תשימו לב היום מי שקרא את דה-מרקר, אחד התחומים המוזנחים במדינה זה הגיל הרך. כשהילד נולד עד גיל שנה המשרד היחיד שמחויב בבדיקה או בליווי שלו – בריאות וטיפת חלב. עד גיל 3 עכשיו אחרי טרכטנברג אף אחד לא מחויב לילד. אתה רוצה להכניס אותו למעון? זה וולונטרי, אתה לא רוצה? תשאיר אותו עם הסבתא או בלי אף אחד, אין לו, אין אחריות לילד.

עכשיו מי שחריג, ילד חריג שמתפתח עם מצב חריג זה או אחר, הגיל הזה הוא הגיל הקובע, ההתפתחות של הילד עד גיל 3 היא מאוד מאוד קשה אם היא לא מטופלת. לכן פה נקודה מאוד מרכזית, ואני יודע למה זה עבר במקרה ממשרד הרווחה למשרד התעשייה והמסחר, מאוד הגיוני,

כלכלה, כלכלה.

חבר:

10.9.2014

אלי אלאלופ: הנה עכשיו כלכלה, זה מאוד הגיוני שהם יטפלו בגיל הרך. ועוד נוסף לזה – עם ראייה שהמעון יום, זו תשובה, אולי אתם תאהבו, אני בטוח שההיגיון האנושי שלכם יגיד ההיפך, זה מפני שזה כדי לפתור את הבעיה של האמהות העובדות. והאחרים הם לא צריכים חינוך?

רמת ההדרכה או הרמה המקצועית של המטפלות במעונות יום זה לא חשוב? הן צריכות להיות תמיד בשכר כזה, ללא הכשרה הולמת? אז התקציב היחיד שביקשנו הוא באמת הקמת מעונות.

אז מה אני לא אזכה לשאלות שלך?

מקייס: רצינו לשאול אותך שאלה, עכשיו אפשר לשאול אותך? מה דעתך עכשיו

כשאתה מכיר את הכל?

אלי אלאלופ: אני נקטתי עמדה מאוד פשוטה, אני לא דיברתי על שום דבר נגד, אני

מדבר בעד.

מקייס: אתה מדבר יפה, הכל, אבל אתה צריך שיהיה לך שיניים. כל כך לצייר את זה

עגום ולא להביא פתרון ככה,

נחום אסד: הוא הביא פתרון אבל ההחלטות הן בממשלה.

10.9.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

חברה: אבל אתה לא שמעת את הפתרונות ואתה הולך.

נחום אסד: הביצוע הוא לא שלו.

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

אביגדור יפת: ששש.

נחום אסד: חבר'ה.

מקייס: תודה.

אלי אלאוף: אנחנו בנושא הדגשנו, וזה באמת אחת הועדות שעבדה מאוד מאוד קשה ויפה מאוד זה הנושא של פרט ומשפחה וקהילה, מראש הגדרנו את זה ולא אמרנו רווחה פשוט, כדי שגם התשובות אחר כך.

ושם יש, היה, ההתנגדות הכי גדולה היתה עם הנושא של הבטחת הכנסה, למרות שהועדה המליצה, אני באופן אישי אמרתי אני מתנגד, כי זה היה על חשבון שאר המערכות, מה גם שהיום הבטחת הכנסה כפי שאמרתי היא לא מתפקדת, היא לא אמיתית, היא לא נותנת תשובה אמיתית, וכדאי שנטפל באנשים ולא במערכות, וכרגע זאת אחת החולשות שציינתי.

10.9.2014

אלי אלאלופ: מספר מקבלי הבטחת הכנסה 85,000 הוא נמוך, מתוקצב נמוך, ושום המלצה שלנו לא היתה עוברת, ואנחנו רוצים להיות מעשיים ולא רק תיאורטיים.

לעומת זאת, אחד המרכיבים הנוספים זה מרכז למיצוי זכויות, בהשקעה יחסית קטנה. המלצנו כולל ..., הועדה לקחה את זה עד כדי כך, להקים 110 מרכזים למיצוי זכויות, חלקם אפילו ניידים, כדי להגיע לכל אחד ולגרום לכך שימצה את הזכויות שלו ויקבל את מה שמגיע לו.

דיברנו על הגדלת מספר העובדים הסוציאליים, אי אפשר להשאיר את הלשכות עם משימה גדולה כמו על מלחמה בעוני ומספר התיקים שכל עובד סוציאלי מטפל. אנחנו דיברנו על צמצום עד 50 משפחות פר עובד סוציאלי, שזה גם מספר גדול מדי.

אני יודע שבמשרד הרווחה מתוך התקציבים הקיימים החליטו לשריין סכומים לא קטנים למערכת ההמלצות שלנו, אבל זה לא אמור להיות המספר האחרון.

בנושא כלכלה ותעסוקה, א' – אנחנו אמרנו תרדו מהמעונות, זה לא תפקידכם, לא יודעים לבנות, לא יודעים לחנך. בנושא של תעסוקה להגדיל, לפתח יותר את ההכשרה המקצועית כדי לחזק את אלה שמקבלים שכר יחסית נמוך, שיוכלו להשתפר בזכות ההכשרה המקצועית וגם כדי להכניס לעולם התעסוקה. בבקשה לכם.

10.9.2014

אלי אלאלופ: תודה רבה.

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

אלי אלאלופ: הנושא האחרון זה נושא הבריאות, ושם דווקא רוב ההמלצות הן קשורות לאוכלוסיות המבוגרות, אם זה בתרופות, בהסעות, בטיפול שיניים, ובתחום הרווחה ההמלצה של הקשישים בעצם נוגעת גם פה לקשישים, בתחום של פרט, קהילה ומשפחה, נושא של השלמה לקשישים.

אחד המרכיבים המאוד מרכזיים בהמלצות שלנו, ביקשנו שכל מי שמקבל השלמת הכנסה, שההשלמת הכנסה תאפשר לו לצאת מתחת לקו העוני לפחות. לצערי בעבודה מאחרי הפרגוד אנחנו ... בימים אלה לא נקבל, אבל אנחנו מקווים שבזכות התוספת התקציבית כ- 260 קשישים יצאו מתחת לקו העוני.

המלצות הרוחב – אנחנו רוצים התמודדות רב מימדית כמו שאמרתי לכם, בשביל זה צריך גם להקים מיני מיני מנגנון במשרד ראש הממשלה, משרד ראש הממשלה אמור לעשות גם תרגום של התוכנית הזאת לתוכנית מעשית, תוכנית עבודה.

צריך לעשות יותר תיאום בין הגופים, זה לא יכול להיות שמעט מאוד קשר בין העובדים הסוציאליים לבין הביטוח הלאומי, ואין כלים לעובדים הסוציאליים. אחד הדברים שהמלצנו בתחום שלהם זה נושא של תקציב גמיש יותר.

10.9.2014

אלי אלאלופ: הצורך להתאים את השרות, לא יכול להיות שיש לנו עולים, יש לנו ערבים, יש לנו חרדים, ושניתן להם שרותים כמו שנותנים לכל דכפין ללא התחשבות.

לסיכום – אנחנו הגדרנו כהמלצות שלנו בסביבות 7 מיליארד שקל. אנחנו רואים בסכום הזה כתקציב חדש, ככסף חדש עד 4 מיליארד שקל. אנחנו רואים בתקציבים הקיימים כ- 2 מיליארד שקל, ועוד כ- 2 מיליארד שקל, אני כרגע אומר לכם 8, אבל זה ... זה מיצוי הזכויות שזה גם כסף קיים.

אנחנו רואים את זה לא פעולה חד פעמית, אלא פעולה מתמשכת, ולכל מי שאומר שאין כסף במדינה אז אני אגיד שקודם כל אני לא מספיק חכם, יש ... יותר חכם, כשאין מלחמה יש כסף לרווחה? לא. כשקמה המדינה והיתה עניה היה כסף להקים גם צבא וגם מדינה וגם דיור וכו' וכו', אז יש. כשעושים גרעון, אני לא רוצה לעשות גרעון, אני רוצה שהעניים יחזקו את המדינה. אם 30,000 מובטלים נכנסים לעבודה הם מוסיפים 1% לתל"ג, לתוצר הלאומי הגולמי שלנו, שזה בסביבות 4 – 5 מיליארד שקל בשנה.

זאת אומרת שהעניים הם המקור העתידי לחיזוק המדינה, הם המקור העתידי, הפוטנציאל האמיתי לחיזוק מערכות החינוך, ודרכן ליחידות הצבאיות המשוכללות. לא יכול להיות שהדרום והגליל, אני תושב באר-שבע, שרק 2% עד 4% מגיעים ליחידות המיוחדות של המודיעין, 2% עד 4% בלבד.

10.9.2014

אלי אלאוף: לא יכול להיות שזה יוזמה אישית. אתה מדבר על היוזמות האישיות שלי, אני יום אחד אמר לי ברק: תשמע, יש היערכות צה"ל בנגב, נו מה אתה עושה בשבילנו? אמרתי אני תושב באר-שבע, תן לי תוכנית, אני אבדוק, אני אגיד לך. ולפני 4 שנים הצעתי להם להקים את יחידת ההכשרה של חיל המודיעין בבאר-שבע. השתגעת? עזוב, כולם רוצים תל-אביב ונתניה. לשמחתי בעוד שנה וחצי הבניין יהיה גמור,

אביגדור יפת: יפה.

אלי אלאוף: ויהיה בבאר-שבע, ולכן יש מקום, אם יש מודעות, לעשות את זה. אם תלכו לטכני של חיל האוויר היום בבאר-שבע, הוא מספק 25% מהטכנאים וההנדסאים כל שנה לחיל האוויר. אנשים שלא היו מגיעים לזה מפני שהשרותים היו רחוקים, מפני שבבאר-שבע הבית ספר שהיה בשכונה שלנו סיפק 600 מקומות, היום מספק 1,500 מקומות. וזה גם דרבן את החינוך בכלל בעיר, כי זה תחרות. עכשיו כולם רוצים את אותם ילדים.

ולכן אני אומר הדו"ח הזה למרות התודעה שיש, אם יש מלחמה, המדינה מנוהלת קצת לפעמים כמו מכולת קטנה, מורידים מפה, משם. יש מקום למצוא במקביל ולטובת הבטחון ולטובת המדינה כמובן, גם התקציבים הנדרשים לאוכלוסיות העוני, ואנחנו רוצים שבעשר שנים יהיה פחות ממיליון תושבים עניים במדינה. תודה רבה.

אביגדור יפת: וזה לא בלתי אפשרי.

10.9.2014

אלי אלאלופ:

לא.

אביגדור יפת:

אמרת פה דברים בלי מריחות, את האמת נכוחה. לצערנו הרב נדמה לי שהמדינה, אני לא יודע איך להגיד את זה, לא רוצה להגיד כוונת תחילה, אבל מנציחה את העוני, למישהו זה טוב?

או עוד שאלה יש לי, עכשיו אני מבין גם מדוע יש רזרבות כל כך גדולות בביטוח הלאומי, יש רזרבות ענקיות, למי זה מיועד?

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

נחום אסד:

הכסף שבביטוח לאומי זה מתקציב אחר לגמרי, זה מיועד לנושאים

צבועים.

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

אלי אלאלופ:

חבר'ה, אני חושב שלא צריך לנהל את הקופה של המדינה, צריך רק להעלות, זה באמת פה אני חושב לכם יש תפקיד מאחוריכם, זה לא לרדת מהנושא.

לילי סופר:

אבל תראה רק היום, רק היום, תראה את כל הנתונים האלה, ממש מה

שאמרת.

10.9.2014

אביגדור יפת:

כן, כן, היום זה היה.

אלי אלאוף:

נכון.

לילי סופר:

הכיתות הכי צפופות, ממש כמו שציינת, לעומת ה-oecd, אנחנו רק אחרי סין וצ'ילה במקומות, כיתות צפופות, כל הנושא של ההשכלה, הכל פה, כלומר כל הזמן אנחנו חשופים לנתונים, ואתה רואה שבעצם,

(מדברים ביחד)

חבר:

ובסוף זה,

לילי סופר:

אני רוצה באמת להיות אופטימית כי עשיתם עבודה נהדרת בועדה, ואני מודעת לכל ה-, הרבה אנשים עסקו בזה ובכל הנושא של גיבוש ההמלצות,

חברה:

50 אנשים היו בועדה.

לילי סופר:

צוות גדול, וללא ספק שגם ההמלצות האלה צריכים לתת עוד פוש, עוד, עוד מה שנקרא תובנות של מה שצריך לעשות, אבל אני אומרת לכם לא רק, אני מתעסקת בתחום תעסוקה, השבה של אוכלוסיות מיוחדות לשוק העבודה.

10.9.2014

לילי סופר: קיצצו את התקציבים, הכשרה מקצועית לפני הפרטה כמעט, יש תוכנית כזאת, והם היו בעיצומים רק לפני שבועיים העובדים, וכל מיני דברים. והאמת היא התחושה שלי כבר כאזרחית, לא כעובדת, שאתה רואה עוד פעם ועוד פעם את הנתונים, אתה אומר לאף אחד זה לא מזיז, הרי לא יתכן, לא יתכן, הנתונים האלה קיימים כל הזמן.

זה היום, ואתמול זה המלצות של ועדת אלאוף, ובכנסים אתה מופיע, וראיתי אותך בכלכליסט, בכנס של חברה וכלכלה, וכל הזמן אנחנו מניעים את המודעות, אבל התחושה שבאמת גם לא נעשה. כאילו אנחנו סביב ההסברה כל הזמן והיישום, היישום, איך אומרים, שהאסימון ייפול, תגיד לי רק מתי האסימון ייפול.

אלי אלאוף: אני שמחתי לקרוא את היעדים של יו"ר ההסתדרות החדש, הוא אמר שזה בשבילו ההסתדרות קיימת בשביל המלחמה בעוני.

לילי סופר: נכון. היא תהיה הסתדרות חברתית.

אלי אלאוף: אז בואו נתרגם את זה לתוכנית עבודה, שיעשה, אני חייב להגיד לכם – איפה אתם? ההסתדרות לא ביקשה להשתתף בדיונים של הועדה.

אביגדור יפת: מה זאת אומרת?

אלי אלאוף: סליחה, לא, לא,

10.9.2014

אריה אהרון: היא נציגה שלנו.

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

אלי אלאוף: היא עובדת סוציאלית, בתור יו"ר הארגון של העובדים הסוציאליים. אתם ההסתדרות לא ביקשתם לא נציג ולא בטיח.

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

אלי אלאוף: אני חייב להגיד, היא היתה ושמעתם ממני כמה דברים, למרות שלא תמיד הסכמנו, אבל אני יודע לכבד גם דעות אחרות.

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

חבר: צפרא ...

אלי אלאוף: מי עשה לנו ... לועדה? התקשורת. התקשורת שבהתחלה מי ששם לב, אני לא היתה לי ברירה, כי גם שמי היה מוזר להם, מה פתאום, ועדת אלאוף, זה לא שם קליט אמר מישהו אצל קרן נויבך.

אבל חבר'ה, גם לכם, לא רק לכם, לכולם, מי שרוצה, יש מקום לכולם להיאבק בנושא.

10.9.2014

לילי סופר:

להמשיך, להמשיך.

נחום אסד:

אני רוצה רק להגיד לך משפט אחד,
אבל אחר כך יש לי כמה שאלות

חשובות.

אביגדור יפת:

השלמה, בבקשה.

נחום אסד:

תקשיבי, דוחות מימדי העוני, את
אמרת את זה ולא אמרת את זה ברור,

וכדאי שנגיד את זה ברור כי יש פה פרוטוקול.

דוחות מימדי העוני הפכו להיות כמו מכת תאונות דרכים, התרגשות
רגעית,

אביגדור יפת:

יום אחד.

לילי סופר:

כן.

נחום אסד:

מדברים יום אחד, אם אין אירוע חריג
בערב או אשת ראש ממשלה או איזה

שר כזה או אחר תפסו אותו מועל, גונב, עושה, וזה נגמר, מחכים
לדו"ח הבא וזהו, תם ונשלם. אז זאת ההתייחסות. כי הציבור עייף.

10.9.2014

נחום אסד: אבל אנחנו אשמים, אנחנו אשמים
 בבחירות, אנחנו אשמים ביומיום, וגם
 כשקמה מחאה ציבורית אחת גדולה ברוטשילד, היא פספסה, כי אותם
 אנשים פשוט יצרו לעצמם את המסלול,

מרינט וקנין: הם יושבים באופוזיציה, הרבה לא
 יכולים לעשות.

נחום אסד: כי כשהיה עכשיו צוק איתן וראינו את
 האנשים שישבו בטלוויזיה, פתאום
 אותם אנשים שאתמול דיברו על הנושא של הדיור, מצאנו אותם
 מפרשנים את צוק איתן ומתכננים תוכניות מבצעיות אסטרטגיות. רד
 למטה, תתעסק במה שאתה צריך להתעסק, ולא איפה שיש טלוויזיה או
 רדיו.

אני יש לי שאלה, אני הנושא החברתי בכל רמ"ח איברי, וכשעזבתי את
 המשטרה, כשהייתי במשטרה הייתי חותם על פקודות מעצר ומבצע את
 המטלות מתוקף תפקידי, לא הבנתי את המשמעות לפעמים למה אתה
 עוצר ילד, נערה, למה אתה עוצר את האמא או את האבא, כי אתה
 הסתכלת על העבירה, ראית יש ראייה, טיפלת בהתאם למה שכתוב
 בחוק.

כשיצאתי מהמשטרה התחלתי להבין מאיפה זה נובע, התחלתי להבין
 איפה מקור הבעיה, הוא בנושאים הכלכליים, כשאין לאבא לתת לילד
 הילד גונב, הילדה יורדת לזנות, כשאין אז מתחילות המלחמות בין
 ההורים ויש מריבות ואלימות, ובתי הסוהר שלנו מלאים,

10.9.2014

נחום אסד:
 ואם יום אחד יפרידו את בתי הסוהר
 זה בכדי לעשות למישהו קופה הרבה
 יותר טובה כי שם זה תפוסה מלאה, 120% תמיד, יותר מכל בתי מלון.
 ואז אמרתי אני משקיע את כל כולי שם, ואני אתן הכל. וגם כשהציעו
 לי דברים טובים לא הסכמתי, ונשארתי במקומות שאני חושב שאם
 אפשר להציל עוד משפחה אני נמצא שם.

אבל לא באתי לספר על עצמי. למה אני בא ושואל, כמה מתוך
 התוכנית, שהיא מדהימה, מדהימה, מדהימה, אגב אני מדבר על מימדי
 העוני בכל ההרצאות שאני נותן, כמה מתוך זה המדינה הסכימה ללכת
 לקראת ולהגיד זה יבוא מחר לידי ביצוע?

ושתיים – האם בדקתם כמה כסף בתקציב השנתי של כל משרד ומשרד
 שמתוקצב אחת לשנה הוא לא ממומש? כי אם אתם מדברים על 8
 מיליארד שנתי שבו זה משהו שיכול תוך פרק זמן מסוים לצמצם את
 מימדי העוני, האם השרים עצמם, כולל במשרד הרווחה, מוציאים את
 התקציבים שיש להם בפועל אחת לשנה? כי אני יודע שסכום דומה
 פחות או יותר חוזר חזרה לאוצר בסוף שנה מכל המשרדים שלא ניצלו
 את התקציב הזה.

מרינט וקנין:
 נחום, ברשותך, אחת שהתעסקה כבר
 הרבה שנים ברווחה, גם כסגנית של
 היום של שר הרווחה מאיר כהן, ולפני כן התעסקתי בנעמ"ת, אבל
 ספציפית הייתי סגנית, מ"מ של ראש עיר, ממונה על הרווחה.

10.9.2014

מרינט וקנין: אני באה מדימונה, עיירת פיתוח לכל הדעות, למרות שבאמת מאיר כהן עשה מהפכה. מעולם, ואני 39 שנה עובדת במשרות האלה, בפוליטיקה הזאת, מעולם לא ראיתי שר שכשהוא נבחר הוא יורד והוא רואה נערות במצוקה, מה שכשהייתי ממונה ברווחה מסילה, מישהו יודע, בטוח את יודעת, יש כל מיני מוסדות של נערות במצוקה, של בתי אבות.

לראשונה, בזכות מאיר כהן, אנחנו יודעים כמה ניצולי שואה יש במדינת ישראל. הרי מאיר כהן לא המציא את הגלגל, אבל מאיר הכהן, היחיד, וליוויתי את בוז'י ואתה יודע אישית כמה שאני חברה טובה של בוז'י, הוא היה שלוש פעמים בדימונה.

יש כאן ועדת אלאוף, שישבה, אני יודעת מקרוב, אני התלוויתי למאיר כהן בחודשים האלה כשהתחלתי, אני עובדת היום, הוא בא והוא מקים 15 מועדוניות בפזורה הבדואית, דבר שאין לו אח ורע, ילדים בסיכון נחום, בחיים זה לא נעשה.

מאיר כהן מטפל בבתי אבות, ירד לבתי אבות. אתה יודע יום אחד הוא נסע לצפון למישהו אז ה- ש.ג. אומר לו מי אתה? הוא אומר לו אני שר הרווחה. נשבעת לך, זה דברים אמיתיים.

יש כאן עבודה. אי אפשר לתקן 60 שנות הקמת מדינת ישראל בשלוש שנים שמאיר כהן נמצא, אבל אני אומרת לך מקרוב נחום, שהוא מטפל.

10.9.2014

מרינט וקנין: עכשיו, עובדים סוציאליים, אתה מדבר על 50 תיקים, 250 תיקים עובדים סוציאליים מטפלים, כל עו"ס, ויושבת כאן הנציגה, ונאבקנו בזה. מאיר כהן יושב, יש לו צוותי חשיבה, יש כתובת.

זה לא ש-, אתה יודע הרי כל שנה יש דו"ח העוני, נכון? יש בעיתונות, מדברים בטלוויזיה ולמחרת כלום לא היה, נכון? היום לא, היום יש אנשי מקצוע שמטפלים בכל בעיה, בנגישויות, בנערות במצוקה, בילדים בסיכון, בבתי אבות, בכל מה ש-, בילדים, בעוני בילדים.

אתה יודע כמה עולה ילד להוציא אותו לפנימיית חוץ? 12,000 שקל.

נחום אסד: מרינט, אבל זה משרד אחד, כשמדובר על תיאום בין משרדים,

מרינט וקנין: אני מדברת על רווחה.

נחום אסד: רגע,

מרינט וקנין: אני מדברת,

נחום אסד: שדובר על תיאום,

צפרא דוויק: סליחה, אפשר להגיד משהו,

אביגדור יפת: אין תיאום.

10.9.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

נחום אסד: בין משרדים. כשאת מדברת על כלכלה ורווחה והאוצר,

מרינט וקנין: אז יאיר לפיד, המזל שהוא באותה מפלגה של מאיר,

נחום אסד: לא, אבל,

מרינט וקנין: ולמאיר כהן הוא לא יכול להגיד לא, והוא לא אומר לא, כי מאיר כהן נאבק, הוא עם חמלה, הוא עם רגישות יתר,

צפרא דוויק: זה לא צריך להיות ככה, זה לא צריך להיות שלמזל כולנו יש אדם עם ראש גדול ולב גדול,

מרינט וקנין: נכון, נכון.

אביגדור יפת: בטח שלא.

צפרא דוויק: שאמיץ מאוד, גם אמיץ מאוד,

מרינט וקנין: ועושה, ועושה.

10.9.2014

צפרא דוויק: ועושה את זה מכל הלב, אבל זה לא צריך להיות ככה, זה לא צריך להיות,

נחום אסד: אנחנו רוצים גם תשובות אז בבקשה.

צפרא דוויק: כל מה שעשינו בוועדת אלאוף היה בעצם להעלות ולהציג את הדברים שאנחנו כעו"ס, ואת כמי שעסקה בזה והרבה מהחברים שיושבים פה אנחנו יודעים אותם. אבל לא יקרה שום דבר, לא יקרה שום דבר אם אנחנו לא נתקן את חוקי התקציב. יש כמה דברים שחייבים לעשות אותם ולספק אותם כדי לא להיות תלויים בטוב לבו של שר כזה או אחר, או רצונו של שר כזה או אחר, או אדם נפלא כמו אלי שגם יש לו כוח והוא יכול לתקשר ולהוביל את זה.

אנחנו מוכרחים להגיע למצב שגם בעוד חמישים שנה יהיה לנו יכולת להגיד צמצמנו את העוני, כי עוני תמיד יהיה, הלא עוני זה מעשה ידי אדם, זה לא כאילו משהו בן אדם נולד עם שתמפה מאלוהים שהוא יהיה עני.

אז קודם כל צריך לתקן את חוקי התקציב, שיחייבו הצבת יעדים חברתיים. אנחנו בתוך ההסתדרות, ההסתדרות צריך להיות לה, ברגע שאבי הציב את היעדים החברתיים כיעדים של ההסתדרות, הוא צריך להיות שותף לעניין, וללחוץ שיתקנו את חוקי התקציב.

יעדים חברתיים לצמצום העוני, צמצום אי שוויון ולהגדלת ההשתתפות בשוק העבודה.

10.9.2014

צפרא דוויק: הדבר השני שחייבים זה שתהיה נציבות שתהיה אחראית על הצבת היעדים האלה, שתגבש אסטרטגיה ותהיה אחראית על מימושה. וצריך שיתקיים מעקב כל שנה ושנה, מה ששאלתם על העודפים שאמרתם וכו', שיהיה חובת דיווח ציבורית על עמידה ביעדים האלה, על המימוש של היעדים האלה, ומתן דין וחשבון מה בוצע.

כל זה מתוך כמובן גיבוש אסטרטגיה רב שנתית. אנחנו לא נקודתית. אלי עכשיו מציג את ההמלצות שלנו, לכמה זמן הן טובות? האם הן טובות מספיק? אלי הדגיש שעשינו תעדוף, היה לנו מריבות איומות בועדה על זה, מריבות איומות מה אנחנו מתעדפים.

אני הייתי מאלה שהתנגדו בכלל לתעדוף, אני אמרתי אוקי, אתם יכולים לעשות סדר ולהגיד את זה נעשה בשנה הזאת, את זה בעוד שנתיים, זה בעוד שלוש. אני לא מוכנה לוותר על המלצות, יש כאן המלצות שהן כל כך מינוריות שאנחנו בעוד חמש שנים נשב מחדש, זה לא צריך להיות ככה.

צריך להיות נציבות שתגבש אסטרטגיה רב שנתית, לטווח ארוך, ותשנה את החקיקה, כולל מה שאלי ציין בתחילת דבריו – שהתוצר הלאומי שצריכה להיות השקעה לתוך התקציב הלאומי, אחרת חבר'ה אנחנו נשב פה עוד חמש שנים, פעם יקראו לזה אלאלוף, ופעם יקראו לזה לא אלאלוף, לא יהיה שום דבר. וההסתדרות יכולה להוביל את המהלכים האלה. אנחנו מייצגים את כל ציבור העובדים במדינה.

10.9.2014

נחום אסד: אני רוצה להגיד לך משהו, וזה חורה לי, זה כבר פעם שניה שזה קורה. ההסתדרות מייצגת את כל החברים שלה, ההסתדרות עושה מעבר לזה בזה שהיא נותנת את המענה בצווי הרחבה ונותנת איזשהו נופך נוסף בנושא החברתי, כי ההסתדרות היא שייכת לאותם אנשים שמאוגדים בה. וכל פעם אני שומע את העניין של ההסתדרות, ההסתדרות, ההסתדרות, חוזר על עצמו, וזה לא מדויק במאת האחוזים מכיוון שההסתדרות אין אדם אחד בהסתדרות, שהוא חבר בהסתדרות, שהוא נמצא בנתונים של דו"ח מימדי העוני, כי ההסתדרות לא מאפשרת לאף מקום עבודה להעסיק מתחת לנתונים שהיא הסכימה עליהם, שמעל שכר המינימום, ומעבר לדוחות מימדי העוני.

כל העניים שנמצאים הם נמצאים מחוץ למסגרת ההסתדרותית,

צפרא דוויק: אתה טועה, אתה לחלוטין טועה, אתה יודע אתה כועס עלי שאני אומרת לך, ואתה אומר שזה פעם שניה,

נחום אסד: לא, אני רוצה שתוכיחי לי, אני רוצה שתוכיחי לי,

צפרא דוויק: אני אוכיח לך, בבקשה.

נחום אסד: שיש חבר הסתדרות אחד, תקשיבי לי טוב, זה מקומם,

10.9.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

צפרא דוויק: בבקשה, עובדי קבלן שעכשיו,

נחום אסד: תקשיבי לי רגע, את לא מקשיבה לי,

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

נחום אסד: את לא מקשיבה לי עד הסוף. תקשיבי

עד הסוף. חבר הסתדרות אחד, חבר הסתדרות אחד שנמצא בתוך מימדי העוני.

צפרא דוויק: שניים, שניים.

נחום אסד: אני אומר שאנחנו הגוף הכי חזק

במדינת ישראל ולנו יש את הכוח להשפיע, להוציא אחרים שהם לא חברים, אבל אנחנו חיים באותה חברה ומחויבים לעשות למענם,

צפרא דוויק: נחום, זה לא מספיק.

נחום אסד: אבל אין חבר הסתדרות אחד שהוא

בתוך הנתונים של דו"ח מימדי העוני או במצוקות האלה. אנחנו מגיבים על זה מעבר לכל חברה, וזאת ההצהרה של אבי.

מרינט וקנין: הכל נכון,

10.9.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

הכל נכון, אבל,

צפרא דוויק:

זאת ההצהרה האמיתית.

נחום אסד:

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

הכל נכון, אתה לקחת את הדברים שלי, סליחה, למקום הלא נכון. הכל

צפרא דוויק:

נכון מה שאמרת,

אני צריכה ללכת.

חברה:

מה שאני אומרת - שהסתדרות, אנחנו גוף כל כך חזק, שאנחנו יכולים

צפרא דוויק:

להשפיע על החקיקה כדי שתשפיע על כל אלה שהם לא חברי הסתדרות.

נכון.

אלי אלאוף:

א'. ב' - אנחנו לפתחה של סכנה, אמרתי את זה בפעם שעברה שהייתי

צפרא דוויק:

כאן, לא אהבת מה שאמרתי גם אז, ואני חוזרת ואני אומרת את זה - יש עניים במדינה שאנחנו לא מכירים אותם, אנשים שעובדים בשכר נמוך, שני בני הזוג עובדים, וזה לא מספיק כי אין להם דירה ואלי אמר יותר מ- 60% הולך לשכר דירה, וההורים שלהם לא יכולים לעזור להם, ויש להם שלושה או ארבעה ילדים, הם עניים.

10.9.2014

צפרא דוויק: לא נעים לנו לשמוע את זה, הם עובדי, חברים בהסתדרות, הם עובדים בשכר נורמאלי, מה שאנחנו קוראים נורמאלי, הם עניים. הם עניים כי הם לא יכולים לחיות אם הם צריכים לשלם 4,000 שקל שכר דירה, או 5,000 שקל שכר דירה. הם צריכים להחזיק אוטו להגיע לפה ולשם.

אי אפשר היום משפחה לחיות באיזשהו תקציב נורמאלי בפחות מ- 12,000 שקל אם יש לך שלושה ילדים, אי אפשר, נטו, נטו.

נחום אסד: אני מסכים.

אביגדור יפת: תודה רבה. רגע, ניתן גם זכות,

צפרא דוויק: נחום, אין לנו ויכוח, אני רק אומרת שאנחנו יכולים להיות החישוקים האלה, זה הכל.

אביגדור יפת: בוא נחום נתקדם, יחזקאל בבקשה.

יחזקאל אנגלר: את דיברת על זה על 50 שנה קדימה, אני יכול להביא דוגמה ואני די אחראי על זה שעד מלחמת ששת הימים לא היה עוני ככה, ממש לא היה עוני. ואם היו בודדים שלא היה עבודה בשבילם, הכריחו את מוסדות הממשלה לקבל.

10.9.2014

יחזקאל אנגלר: אני אמנם הייתי צעיר בבית הדפוס של צה"ל, והכריחו X אנשים, היה לשכת עבודה, אתה עוסק במקצוע, קח חמישה אנשים.

עכשיו, אני שמח שכאן אתה בגלל שיש כסף. א' – אין חלוקה צודקת. ב' – אתם תסלחו לי, מישהו עשה חשבון כמה הערבים האלה עולים כל חודש במזרח ירושלים, שבאים פעמיים בחודש, בהתחלה עבור הילדים, ובסוף בשביל הקצבאות? היום הם כבר לא באים יותר, אז שאלתי למה, אמרו כבר פתחו בבנק חשבון, שולחים להם.

עכשיו תראה, הדברים האלה אין חלוקה צודקת, תראו את הגליל, הוא ריק. כל הכבוד באמת, היום בדרום יש התפתחות. אילו הדברים האלה ביחד כל אחד היה עובד ב... היום באירופה משפחה לא ארבעה, ששה אנשים חיים עם 1,500 יורו בכבוד, למה, אל תעשי ככה, אני אסביר לך איך, לשבוע מזון לא עולה יותר מ-150 – 200 יורו, לא לכולם יש דירות, יש שכר דירה, חלק יכולים לשלם 300, יש כאלה 400. אם הדברים האלה פה היו עובדים ביחד, כולל כל מוסדות הממשלה, אפשר היה, אני לא אומר הכל, אבל חלק מהדברים לתקן.

נחום אסד: חבר'ה, יש לנו, יש לאלו 10 דקות. אז אנחנו גם שאלנו פה, אני שאלתי, לא יודע, אם מישהו רוצה לשאול עוד איזה שאלה בכדי לקבל תשובה, כי,

אביגדור יפת: תמקד את השאלה, קצרה.

10.9.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

שאלה קצרה.

אריה אהרון:

ועדת רווחה של בינ"ה

10.9.2014

נחום אסד: כי איתו כנראה שאנחנו יכולים לשבת

עוד שמונה שעות והוא יהיה מרתק.

אביגדור יפת: בדיוק.

אריה אהרון: לי יש שאלה קצרה.

נחום אסד: ותראו מה מאחד אותנו, הצרות.

אריה אהרון: אריה אהרון, איגוד העובדים

הסוציאליים, יו"ר ... יו"ר מחוז ת"א

והמרכז. הבקשה של הועדה, ועדת אלאוף, היא באמת בין 6 ל- 8

מיליארד שקל, זה בערך 2% מתקציב המדינה, בערך. תקציב המדינה

בערך 400 מיליארד, זה בערך 2%.

אלי אלאוף: לא, 440 ומשהו השנה.

אריה אהרון: בסדר, אז אני הלכתי על הנחה, זה

בערך 2%, על 400. עכשיו, נתניהו

היה מיועד, אני אומר כשאומרים אין כסף, נתניהו היה מיועד להעלות

את המס בינואר 2014 ב- 3 מיליארד שקל, הוא ביטל את זה. הוא או

שר האוצר אמרו לא צריך יש לנו מספיק כסף בקופה.

יש את העניין הזה של השתתפות המעסיקים, שזה הסתדרות

המעסיקים, הם בביטוח הלאומי, שזה בערך כל שנה 15 מיליארד,

10.9.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

אריה אהרון: יש את העניין של מפעלים, אני אומר
העניין הוא פה האמירה היא אמירה
פוליטית, כלומר אתה בא,

אלי אלאוף: נכון.

אריה אהרון: הועדה שלך נתת המלצות שאפשר
ליישם אותן די בקלות, כלומר רק
תעדוף קל, לא דיברתי עוד על רווחי הגז אפילו, תעדוף קל במס
הכנסה, תעדוף קל בתקציבים, אתה עושה הסטה קלה והופ יש לך את
הדבר הזה.

אז כלומר המאבק הוא מאבק פוליטי כבר. אתה נתת היבט על החלק
המקצועי, הבאתם חברי הועדה הנכבדים, מצוין עשיתם את זה. המאבק
הוא היום מאבק פוליטי על סדרי עדיפויות שבאמת בהסטה קלה של
ההדק ואתה כבר מקבל את הדברים האלה.

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

אביגדור יפת: ניתן את הזכות למר אלאוף בבקשה.

אלי אלאוף: הועדה הזאת רק אדם אחד לקח סיכון
פוליטי ואישי וציבורי באופן מדהים,
באמת, זה מאיר. אף אחד לא לקח.

10.9.2014

אלי אלאלופ: שתיים – אני מסתכל עליך, אני מנחש שאתה מש"ס, הגוף היחיד שפוליטית החליט, מסיבותיו, לאמץ את ההמלצות, זה ש"ס. שבלי לקיים דיון עם אף אחד, לקח את ההמלצות והפך אותן להצעת חוק. כל שאר המפלגות לא התייחסו בכלל.

נחום אסד: יש פריימריז.

אלי אלאלופ: זהו, אז זו התשובה הפוליטית בעיני. אני לא פוליטי, לא שייך לאף מפלגה, לא כדאי שאני אצביע בשביל מישהו, כי בדרך כלל כשאני מצביע הוא למחרת באופוזיציה, זה קורה לי כבר לפחות שלושים שנה, וזה בהצלחה מוחלטת.

חבר: אז תצביע ביבי.

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

אלי אלאלופ: אז אני רק אגיד שזה לא פוליטי. אז אני אומר יש אחד, ואני עוד יותר, אהבתי את מאיר, אני היום עוד יותר, זה האיש היחיד.

אנחנו לא עשינו, לא היה דיון, לא ביקשנו, הוא שביקש להופיע בוועדה, welcome, תופיע. גם כן ... זה מאוד מקצועי, הוא היה שר הרווחה לפני כמה חודשים איזה שנה וחצי.

10.9.2014

אלי אלאלופ: זאת אומרת אנחנו לא עשינו שום עבודה פוליטית, לא הסכמנו, אני מודה, לא הסכמנו להעלות נושאים שנראים שמאל – ימין, למעלה – למטה, לא, לא הסכמנו, עשינו דיונים מקצועיים, ויש כאלה שבאו עם דעות אידאולוגיות, מוצדקות בעיניהם, אבל אנחנו לא נתנו התייחסות לזה, כי מה שאנחנו מציעים זה ראייה לטווח ארוך, לא חשוב איזה ממשלה תהיה.

העלינו נושאים שהחבר תקף אותי ובזכות, חלק מזה שזה לא טופל, אני חושב, אנחנו מדברים על מס, תוסיף מס, ולמה צריך להיות קצבאות אוניברסליות? סטף ורטהיימר זקוק לקצבת זקנה? הנכדים שלו זקוקים לקצבת ילדים? אז היינו מורידים משני העשירונים העליונים את הקצבאות האלה זה היה מביא 3 מיליארד שקל.

מרינט וקנין: אז למה לא עושים את זה אלי? צריך חקיקה.

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

חברה: זה פוליטי.

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

אלי אלאלופ: חקיקה זה לא מטרה, חקיקה זה אמצעי. ... בקצבאות האוניברסליות במדינה, לכן יש פה הצעות לא אוניברסליות.

ועדת רווחה של בינ"ה

10.9.2014

אלי אלאוף: מי זכה מהועדה של טרכטנברג

לאפשר מגיל 3 גן ילדים חינם?

צפרא דוויק: הנכדים שלי.

אלי אלאוף: בשביל מה? נכון היום,

צפרא דוויק: בשביל מה? הבת שלי עובדת

סוציאלית שמרוויחה 6,000 שקל, למה

לא? בעלה מורה שמרוויח 6,000 שקל.

אלי אלאוף: אבל גם הבת של טרכטנברג, אני לא

יודע אם יש לו בת, אבל הבנות

והנכדות של סטף ורטהיימר קיבלו גן ילדים חינם. מי היה זכאי לגן

ילדים חינם עד עכשיו? כל עיירות הפיתוח ושכונות השיכון. אז למה,

זה דבר מוצדק? אל תיגע במע"מ, זה אנטי חברתי,

נחום אסד: זה מס לעניים.

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

חברה: למה, הסבא צריך לשלם לנכדים?

אלי אלאוף: למה לא לטפל בנושא של

אוניברסליות כבעיה כוללת?

10.9.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

אריה אהרון:
 אנחנו העובדים הסוציאליים לא
 מאמינים בזה, מאמינים
 באוניברסליות.

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

אלי אלאוף:
 היה לי ויכוח קשה עם זה. כשיש חוק
 אוניברסלי אז יש ניצול מלא.

אריה אהרון:
 נכון.

אלי אלאוף:
 ניצול מלא למי, לטובת מי? ניצול, יש
 לפעמים מנצלים דברים בזבזניים.

אין סוף בעיות, הועדה הזאת אמורה לפתור באופן אבסולוטי את כל
 הבעיות, או אפילו לתת הצעות. אני באמת אומר לכם זו היתה בשבילי
 חוויה אדירה באופן אישי, חשבתי שאני הפרייר היחיד, כמו שאומר
 הבן שלי, אתה אידיוט, אתה עובד בהתנדבות זה. היו 35 מטורפים
 כאלה.

אביגדור יפת:
 יפה מאוד.

אלי אלאוף:
 עבדו, ועוד כ- 40 אנשים נוספים
 שהיו בוועדות משנה. אפילו ההוצאות
 נסיעה וכו' כמעט ולא החזרנו לאף אחד, היו בודדים.

10.9.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

אלי אלאלופ: נעשתה עבודה מכל הלב, יש
 התייחסות, אני יודע שלא נוח
 לשרים, והיחיד שכואב אני אומר זה מאיר, לא נוח לשרים להתעלם
 מההמלצות האלה, יעשו את דרכם, ומה שלא יהיה השנה יהיה בעוד
 שנה.

חברה: בעזרת השם.

אלי אלאלופ: אבל זה לא, אף אחד לא יכול יותר
 להתעלם מהאוכלוסייה הענייה.

(מחיאות כפיים)

אביגדור יפת: אני רוצה להודות למר אלאלופ, לא
 במקרה הזמנו אותך, ועכשיו אני
 משוכנע עוד יותר למה הזמנו אותך. אני חושב שהרצאה מאלפת כזאת
 ראויה שתאמר, שתישא אותה בפני מליאת בינ"ה, אנחנו נחשוב על זה,
 זה שווה עוד דיון בבינ"ה.

בישיבה הבאה כנראה תופיע שרת הבריאות, הזמנתי אותה.

תודה רבה.

הישיבה נעולה

10.9.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

החלטות שנתקבלו בישיבת ועדת רווחהשנערכה בתאריך 10 בספטמבר 2014**1. דברי ברכה**

מר אביגדור יפת, יו"ר הועדה, ועו"ד רפאל מלאכי, קידמו בדברי ברכה את מר אלי אלאוף – חתן פרס ישראל – יו"ר הועדה למלחמה בעוני במשרד הרווחה, תוך שהתייחסו לפועלו.

2. הרצאת אורח – מר אלי אלאוף – חתן פרס ישראל – יו"רהועדה למלחמה בעוני במשרד הרווחהעל הנושא: ממדי העוני והפערים החברתיים והשלכותיהםהחברתיות – החברה הישראלית לאן?

מר אלאוף מיקד את הרצאתו בנושא ממדי העוני בישראל, תוך שהתייחס לשאלות חברי הועדה ונוכחים נוספים, בנושאים: פעילות ועדת אלאוף, המלצותיה, היכולת הכלכלית של מדינת ישראל, וחשיבות התיאום בין משרדי הממשלה השונים.

מר אלאוף קרא להסתדרות לקחת חלק פעיל בנושא צמצום ממדי העוני, תוך שציין בחיוב את הצהרתו של יו"ר ההסתדרות – עו"ד אבי ניסנקורן – ביחס ליעדים של ההסתדרות הכוללים את המלחמה בעוני.

10.9.2014

ועדת רווחה של בינ"ה

בסיום דבריו ציין מר אלאלוף כי כעת, לאחר שהונחו המלצות הועדה בפני השרים, הם אינם יכולים להתעלם מהמלצות אלה, שלא לדבר על כך שלא יוכלו להתעלם מהאוכלוסייה הענייה.

מר אביגדור יפת הודה למר אלאלוף על מתן הרצאה מאלפת, ואמר שהרצאה שכזו צריכה להינתן גם בפני מליאת בינ"ה.